

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-511-0046

Dato: 15. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 112 - Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst mv.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 21 af 26. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Klaus Hækkerup (S).

Troels Lund Poulsen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 21:

Hvad var baggrunden for indførelsen af værnsreglerne i KGL § 15 og § 16 og hvorfor videreføres disse bestemmelser ikke med lovforslaget?

Svar:

De gældende bestemmelser i kursgevinstlovens §§ 15 og 16 er undtagelser til reglen i kursgevinstlovens § 14, hvorefter kursgevinst på fordringer er skattefri, hvis forrentningen af fordringen opfylder den mindsterente, der hidtil er fastsat hvert halve år (blåstemplede fordringer).

Ophævelsen af mindsterentereglen og indførelsen af en generel symmetrisk beskatning betyder, at blandt andet kursgevinstlovens § 15 og dele af § 16, der netop har været nødvendige på grund af skattefriheden for blåstemplede obligationer, kan ophæves.

Det er således korrekt, at disse bestemmelser foreslås ophævet som selvstændige bestemmelser, men en del af § 16 videreføres i forslaget til kursgevinstlovens § 14, da visse dele af bestemmelsen fortsat er relevant som følge af, at der i lighed med de gældende regler for fordringer i fremmed valuta gives adgang til fradrag for tab.

Ifølge *kursgevinstlovens § 15* beskattes gevinst på fordringer i det omfang, den pågældende fordring er erhvervet for lånte midler.

Erhvervelse for lånte midler anses at foreligge, hvis den skattepligtige i forbindelse med erhvervelsen har optaget lån, der står i åbenbart misforhold til det kapitalbehov, som den skattepligtiges øvrige virksomhed eller privatforbrug betinger, eller hvis sammenhængen mellem erhvervelse og lånoptagelse klart fremgår af omstændighederne ved erhvervelsen. Bestemmelsen finder ikke anvendelse, hvis den skattepligtige godtgør, at de fradragsberettigede udgifter vedrørende det pågældende lån kun i forholdsvis uvæsentligt omfang overstiger de skattepligtige indtægter af de pågældende fordringer, eller hvis den skattepligtige godtgør, at det samlede resultat vedrørende lånet og fordringerne under et er negativt efter skat selv uden beskatning efter stk. 1.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 491 af 24. juni 1992 som værn mod skattearrangementer baseret på lånefinansieret investering i blåstemplede obligationer, der i stigende omfang blev udbudt forud for lovændringen. Med arrangementerne blev der spekuleret i den asymmetriske beskatning af henholdsvis renter (fradrag for renteudgifter) og kursgevinst på blåstemplede obligationer (skattefrihed). Arrangementerne gav underskud før skat, men på grund af skattefriheden af gevinst på blåstemplede obligationer gav de overskud efter skat. Mindsterentereglen, der har sikret, at man ikke har kunnet opnå store skattefri gevinster på obligationer, var ikke tilstrækkeligt værn, idet man ved at ”oppuste” balancen i disse arrangementer absolut set kunne opnå betydelige skattebetingede overskud.

Med forslaget om at ophæve skattefriheden for blåstemplede fordringer og indførelsen af generel beskatning af gevinst på fordringer uanset forrentning fjernes den asymmetri, der gav anledning til de ovenfor nævnte skattearrangementer. Den beskatning, der i dag gælder for fordringer erhvervet for lånte midler, der beskattes efter kursgevinstlovens § 15, vil herfter gælde generelt. Der er derfor ikke behov for at videreføre bestemmelsen.

Kursgevinstlovens § 16 vedrører gevinst og tab på fordringer i fremmed valuta, der er skattepligtig henholdsvis fradragsberettiget, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med gevinster og tab på gæld i fremmed valuta overstiger 1.000 kr.

Adgangen til fradrag for tab gælder ikke tab på regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling. Desuden kan tab på hovedaktionærs fordringer på selskabet og fordringer på den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer ikke fradrages.

Bestemmelsen vedrørende tab på regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling blev indført ved lov nr. 491 af 24. juni 1992 med henblik på at skabe ligestilling mellem tab på regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta. Tab på regreskrav i fremmed valuta erhvervet ved kautionsbetaling ville uden denne undtagelse være fradragsberettiget, mens et tilsvarende tab på regreskrav i danske kroner ikke i dag er fradragsberettiget som følge af, at tab på fordringer i danske kroner ikke er fradragsberettiget.

Forslaget om harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta indebærer, at § 16 ophæves som selvstændig bestemmelse, idet beskatningen af fordringer i fremmed valuta bliver omfattet af den generelle bestemmelse i forslaget til kursgevinstlovens § 14, hvorefter gevinst er skattepligtig og tab fradragsberettiget, hvis gevinsten eller tabet overstiger bagatelgrænsen på 2.000 kr.

Idet adgangen til fradrag for tab hermed videreføres og udbredes til også at gælde tab på fordringer i fremmed valuta, videreføres også værnsreglen i kursgevinstlovens § 16, 4. og 5. pkt., vedrørende tab på en hovedaktionærs fordring på selskabet og fordringer i familieforhold.

Værnsreglen vedrørende tab på regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling i § 16, 3. pkt., videreføres derimod ikke med det fremsatte lovforslag. Tab på regreskrav vil således i lighed med tab på andre fordringer være fradragsberettiget, medmindre tabet er omfattet af den ovenfor omtalte værnsregel vedrørende hovedaktionærer og fordringer i familieforhold.

Den eksisterende undtagelse skal ses i sammenhæng med, at tab på fordringer i danske kroner og dermed også regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling i danske kroner ikke i dag er fradragsberettiget. Hvis reglerne om regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling videreføres, således at adgangen til fradrag afskæres generelt for regreskrav erhvervet ved kautions-

betaling, ville den skattemæssige behandling være forskellig i tilfælde, hvor der er tale om direkte udlån og i tilfælde, hvor der stilles kaution for lånet.